

**UCHWAŁA NR LI/359/2018
RADY MIEJSKIEJ W OKONKU**

z dnia 27 marca 2018 r.

**w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Okonku wniesioną przez
Wojewodę Wielkopolskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.**

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.) w związku z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) Rada Miejska w Okonku uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Udziela się odpowiedzi na skargę na uchwałę nr XLIII/279/2017 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 29 sierpnia 2017 roku w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Okonek, złożoną przez Wojewodę Wielkopolskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Upoważnia się Burmistrza Okonka do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

2. Upoważnia się Burmistrza Okonka do: reprezentowania Rady Miejskiej w Okonku przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Poznaniu oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym w przedmiotowej sprawie oraz do ustanowienia pełnomocnika procesowego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.



**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ**

Włodzimierz Choroszewski

Załącznik do uchwały nr LI/359/2018
Rady Miejskiej w Okonku
z dnia 27 marca 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań

Skarżący: Wojewoda Wielkopolski
Al. Niepodległości 16/18
61-713 Poznań

Skarżony organ: Rada Miejska w Okonku
Ul. Niepodległości 53
64-965 Okonek

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

W imieniu Rady Miejskiej w Okonku składam niniejszym na podstawie art. 54 §2 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi odpowiedź na skargę i wnoszę o:

1. Oddalenie skargi w całości,
ewentualnie wnoszę o:
2. odrzucenie skargi i umorzenie postępowania,
3. obciążenie skarżącego kosztami postępowania w przedmiotowej sprawie.

UZASADNIENIE

W dniu 14 marca 2018 r. skarżący Wojewoda Wielkopolski złożył skargę na uchwałę nr XLIII/279/2017 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 29 sierpnia 2017 roku w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Okonek.

Skarga jest niezasadna i winna podlegać oddaleniu względnie odrzuceniu. Przedstawione przez skarżącego zarzuty są ogólnikowe i nie mają waloru istotności. Uchwała Rady Miejskiej w Okonku nr XLIII/279/2017 z dnia 29.08.2017 r. została podjęta na podstawie obowiązującego prawa i nie wykracza poza jego ramy. Podstawami prawnymi przedmiotowej uchwały były art. 18 ust. 2 pkt 5

ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 12 ust. 1 i art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 17 stycznia 2018 r. sygn. II SA/Wr 707/17 nie każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego lub trybu jego sporządzania skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części. Naruszenie takie musi zostać ocenione jako istotne, czyli takie, które prowadzi w konsekwencji do sytuacji, gdy przyjęte ustalenia planistyczne są jednoznacznie odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono zasad lub trybu sporządzania planu miejscowego.

Zarzucane przez skarżącego naruszenia przepisów prawa, albo nie miały miejsca, albo nie są istotne, niezależnie od tego czy uznamy je za naruszenie zasad, czy trybu sporządzania studium. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26 września 2017 r. sygn.. akt II OSK 2003/17: *„Nie każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego lub trybu jego sporządzania skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części. Naruszenie takie musi zostać ocenione jako istotne, czyli takie, które prowadzi w konsekwencji do sytuacji, gdy przyjęte ustalenia planistyczne są jednoznacznie odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono zasad lub trybu sporządzania planu miejscowego.”*. Teza ta odnosi się co prawda do planu miejscowego, ale dotyczy tego samego przepisu (art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), poza tym plan miejscowy ma charakter bardziej ścisłego dokumentu, jest aktem prawa miejscowego, toteż i wymagania wobec niego są ściślejsze, niż wobec studium. Innymi słowy Skarżący winien wykazać, że gdyby nie zarzucone naruszenia prawa, to obowiązywałoby zupełnie inne studium, niż uchwalone przez Radę Miejską w Okonku w sierpniu 2017 r., obowiązujące do dzisiaj, jednakże tego skarżący nie wykazał.

Odnosząc się kolejno do zarzutów skarżącego należy zauważyć, że po stwierdzeniu nieważności uchwały nr XXXIX/255/2017 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 27 kwietnia 2017 r. dokonany rozstrzygnięciem nadzorczym skarżącego znak KN-I.4131.1.349.2017.4 z dnia 8 czerwca 2017 r., wobec niewnoszenia skargi na ww. rozstrzygnięcie, dokonano niezbędnych poprawek w studium, wystąpiono o uzgodnienia z organem, z którym nie uzgodniono dotąd projektu studium (Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu – w zakresie stref zagrożenia powodziowego), jak również z organem ochrony przyrody (Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu) wobec faktu wprowadzenia nowych (względem wcześniej uzgodnionego zakresu) obszarów rozmieszczenia instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz ich stref oddziaływania, a także o opinie organów ochrony środowiska

i inspekcji sanitarnej, jak również ogłoszono o terminie wyłożenia projektu studium do publicznego wglądu, zorganizowano wyłożenie i dyskusję publiczną. Czynności te wykonano w zakresie uznanym za niezbędny przez organ sporządzający studium.

Zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami art. 11 pkt 6 ustawy projekt studium wymagał uzgodnienia z zarządem województwa w zakresie jego zgodności z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz z wojewodą w zakresie jego zgodności z ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1 ww. ustawy, jednak uzgodnienia te uzyskano przed podjęciem wspomnianej uchwały nr XXXIX/255/2017 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 27 kwietnia 2017 r. unieważnionej rozstrzygnięciem nadzorczym Skarżącego, a zakres zmian wprowadzonych do tej wersji projektu studium nie wymagał ponownienia uzgodnień z tym organem (nie odnosił się do zakresu tych uzgodnień). Projekt ten wymagał uzyskania opinii dotyczących rozwiązań przyjętych w projekcie studium od:

- 1) starosty powiatowego,
- 2) gmin sąsiednich,
- 3) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków,
- 4) właściwych organów wojskowych, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa,
- 5) dyrektora właściwego urzędu morskiego w zakresie zagospodarowania pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani,
- 6) właściwego organu nadzoru górniczego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych,
- 7) właściwego organu administracji geologicznej,
- 8) ministra właściwego do spraw zdrowia w zakresie zagospodarowania obszarów ochrony uzdrowiskowej,
- 9) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej w zakresie zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią,
- 10) regionalnego dyrektora ochrony środowiska,
- 11) właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w zakresie:
 - lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii,
 - zmian, o których mowa w art. 250 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, w istniejących zakładach o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii,

– nowych inwestycji oraz rozmieszczenia obszarów przestrzeni publicznej i terenów zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, w przypadku gdy te inwestycje, obszary lub tereny zwiększają ryzyko lub skutki poważnych awarii,

12) właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

Wystąpienie o opinie organów wymienionych w pkt: 5, 6, 8 i 11 powyższego wyliczenia nie było zasadne, ponieważ nie zachodziły okoliczności uzasadniające zakres ww. opinii. Wystąpiono natomiast o opinie do organów określonych w pkt: 1, 2, 3, 4, 7, 9, 10 oraz 12 powyższego wyliczenia – przed uchwaleniem wcześniejszej wersji studium (unieważnionej rozstrzygnięciem nadzorczym). Zakres zmian dokonanych w projekcie studium po tym unieważnieniu wymagał ponownego wystąpienia o opinie organów wymienionych w pkt 10 i 12 powyższego wyliczenia, a także Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Złotowie – w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, dokonywanej na mocy przepisów art. 54 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późn. zm., a po 21 lipca 2017 r. – Dz. U. z 2017 r. poz. 1405), a więc w ramach konkretnej i odrębnej procedury ustawowej (strategiczna ocena oddziaływania na środowisko), gdzie dokonane zmiany, jako mogące oddziaływać na środowisko (odnawialne źródła energii) były istotne. Ponowne uzyskanie opinii organów wymienionych w pkt: 1, 2, 3, 4, 7 i 9 ww. wyliczenia nie było konieczne, ponieważ opinie te organ uznał za wystarczające w procesie sporządzania studium. Opinie nie mają charakteru stanowisk wiążących, jak to jest w przypadku uzgodnień. Innymi słowy brak ponownego wystąpienia o opinie gmin sąsiednich i właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków – w stosunku do wprowadzonych lub powiększonych stref oddziaływania urządzeń do produkcji energii ze źródeł odnawialnych przy granicy z gminami Czarne i Jastrowie, czy też w zasięgu planowanej w studium strefy ochrony konserwatorskiej ochrony ekspozycji „E” – nie jest istotnym naruszeniem. Poszerzenie stref oddziaływania do granic z ww. gminami (terenach zalesionych, podmokłych i wolnych od zabudowy), jak również w zasięgu ww. strefy „E” (wyznaczonej w ustaleniach studium jako ustalenia kierunkowe, a nie będącej odrębną formą ochrony zabytków) – nie wpływa na istotną zmianę stanu prawnego do zakresu wcześniej przedstawionego do zaopiniowania. Na marginesie należy zauważyć, że nie mogło to wówczas stanowić naruszenia przepisów art. 11 pkt 5 ww. ustawy, tylko art. 11 pkt 6 (pkt 5 w ówczesnym stanie prawnym dotyczył opinii gminnej komisji urbanistyczno-architektonicznej).

Nie jest też zasadny zarzut zmiany projektu studium w trakcie wyłożenia. Projekt wyłożono w tej samej wersji, która została przedstawiona ponownie do opinii i uzgodnień. Projekt uwzględniający zmiany wynikające z uzgodnienia z Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu – nie został wyłożony. Zakres zmian wprowadzonych w wyniku ww. uzgodnień nie dotyczył terenów zainwestowanych, ponieważ obszary znaczącego zagrożenia powodziowego występują w gminie incydentalnie w niezaludnionej dolinie rzecznej Gwdy, nadto zmian, które wynikały z ówczesnego stanu prawnego. Nie było też konieczne zachowanie kolejności określonej w przepisach art. 11 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ponieważ uzgodnienie z ww. organem, jak również z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu, nie wynikało z przepisów ww. art. 11 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a z przepisów odrębnych ustaw – art. 4a pkt 1 ówczesnie obowiązującego Prawa wodnego – ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. (Dz. U. z 2017 poz. 1121) oraz art. 23 ust. 5 i art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2001 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. 2134 z późn. zm.). Uzgodnienia te dokonane zostały poza procedurą sporządzania planu i nie można do nich odnosić przepisów art. 11 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w tym nakazu uwzględnienia zmian w projekcie studium wynikających z uzyskanych opinii i uzgodnień przed wyłożeniem tego projektu do publicznego wglądu wynikającego z ówczesnego przepisu art. 11 pkt 9 tej ustawy.

Odnosnie zarzutu naruszenia przepisów art. 10 ust. 1 pkt 9 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 7 pkt 3 i 5 rozporządzenia, to należy zwrócić uwagę, że pominięcie w rysunku stref ochrony bezpośredniej ujęć wody, jak również brak czytelnych oznaczeń wszystkich obszarów funkcjonalnych w rysunku studium nie powinno być uznane za istotne naruszenie. Obecnie żadne z ujęć wody nie posiada wyznaczonej strefy ochrony bezpośredniej, toteż ich wyznaczenie w studium nie było konieczne. Wyznaczenie stref ochrony ujęć wody nie było obowiązkowe w ówczesnym stanie prawnym, obowiązującym od 2001 roku. Ustanowione w okresie wcześniejszym strefy ochronne ujęć wody wygasły razem z wygaśnięciem decyzji je ustanawiających. Błędna jest więc w tym zakresie treść części tekstowej studium – rozdział 2.10 (str. 72-73), jednak błąd ten nie jest istotny, albowiem błędna treść nie może być stosowana, właśnie z tego powodu, że nie wyznaczono nieistniejących stref w rysunku studium, nadto dotyczy to występowania uwarunkowań, tzn. zagadnień istniejących, a nie treści wyznaczanej w studium, jak np. kierunki zagospodarowania przestrzennego. Jeśli zaś mowa o obszarach funkcjonalnych, to brak wszystkich oznaczeń literowych tych obszarów nie uniemożliwia odczytania ich rozgraniczeń w części graficznej (granice są czytelne w rysunku), a ich rozmieszczenie można odczytać z części tekstowej studium – rozdział 3.16 (str. 111-113) –

gdzie jest szczegółowo i jednoznacznie opisane. Reasumując, skarżący mylnie zinterpretował obowiązujące przepisy, przez co niewłaściwie zakwalifikował działanie skarżonego organu jako istotne naruszenie zasad sporządzania studium.

W związku z tym podnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- 1) skarga wojewody,
- 2) akta sprawy.

BURMISTRZ OKONKA

Małgorzata Samec